

Motion till riksdagen 2007/08:Sk354

av **Sven Bergström och Per Åsling (c)**

Kulturhistoriskt värdefull bebyggelse

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en översyn av den s.k. slottsregeln för byggnader med särskilda kulturhistoriska värden.

Motivering

Runt om i vårt land finns kulturskatter av olika slag. En mycket värdefull del i landskapsbilden är många äldre byggnader med särskilda kulturhistoriska värden. Dessa byggnader kan vara av skilda konstruktioner, utseenden och byggnadssätt. Utformningen varierar över landet och de olika landskapen har på sina håll gett namn åt de karaktäristiska byggnaderna. Så är fallet med t ex Hälsingegårdarna varav de mest speciella nu är på väg att utnämnas av Unesco till ett av våra världsarv.

Men speciella, kulturhistoriskt värdefulla träbyggnader som visar prov på hantverkskunnande, formkänsla och gediget utförande, och saknar motsvarighet idag, finns i stora delar av landet.

Det är enligt vår mening ett samhällsintresse att dessa byggnader vårdas och bevaras för framtiden. Ofta är dessa träbyggnader stora och byggda i speciella konstruktioner och material. Detta bidrar till att nödvändigt underhåll blir mycket kostsamt.

Den nuvarande s.k. slottsregeln, som innebär att endast hus som överstiger 400 kvadratmeter kan särbehandlas ur skattesynpunkt, är dock inte ändamålsenlig. Självfallet är en byggnad kulturhistoriskt intressant även om den är mindre än 400 kvadratmeter.

Vi föreslår därför att den s.k. slottsregeln ändras i så måtto att storlekskravet slopas, men att en begränsning görs till byggnader som är av särskilt kulturhistoriskt värde.

Fel! Okänt namn på

En sådan bedömning och godkännande kunde med fördel utföras av län-santikvarien i respektive län. För en sådan byggnad som uppfyller kraven på kulturhistoriskt värde skall kvittningsrätt kunna medges mot inkomst av näringsverksamhet på gården.

En sådan förändring av nuvarande s.k. slottsregel skulle enligt vår mening ge större rättvisa mellan små och stora fastigheter, bidra till ett mera spritt bevarande av kulturhistoriskt värdefull bebyggelse samt dessutom skapa en positiv sysselsättningseffekt i hela landet.

Stockholm den 2 oktober 2007

Sven Bergström (c)

Per Åsling (c)